

Solen glimmar blank och trind

C.M. Bellman

1740-1795

T1/T2

B1/B2

So - len glim - mar blank och trind, vatt - net likt en spe - gel; små - ning - om upp -
Stå - let gnist - rar, pip - an tänds, Ol - le klår sitt ö - ra; rod - ret vri - des,

t1/t2

b1/b2

blå - ser vind i de fall - na se - gel; vim - peln sträcks och med en år Ol - le på en
sku - tan vänds, gub - ben har att gö - ra; un - der skar - pa ö - gon - bryn gri - nar han mot

t1/t2

b1/b2

hö - båt står; Kers - tin ur ka - ju - tan går, skju - ter re - gel. Seg - len fladd - ra,
soln i skyn; Kers - tin, gub - bens hjär - te - gryn, skall nu fö - ra. Ul - la Win - blad,

t1/t2

b1/b2

sku - tan går. Jer - kertar sin ly - ra, ly - ran brum - mar, böl - jan böl - jan slår, våld och
skrat - ta, sjung, spritt vid so - lens strå - lar, gäs - pa ej, lös upp din upp din pung, band och

skju - ter läs och re - gel.
skall nu seg - len fö - ra

skju - ter läs och re - gel.
skall nu seg - len fö - ra

24

t1/t2

b1/b2

y - ra; sku-tan knar-kar, bräck-lig, gles, vimp-lens fläkt i top-pen ses. Tup-pen gol så
 nå-lar! Fäs-ta din sa-lopp i-gen! Nös du? Pro-sit, lil-la vän! Si där har du

Nu slog klockan fy - ra,
 grö-na tränoch på-lar.

30

t1/t2

b1/b2

sträv och hes. Kloc - kan fy - ra. Los - sa tå - gen, seg - len fäll, ren syns Skin-nar -
 Hess-ing-en, trän och på-lar. All-städs gott, men hem-ma bäst! Sak-ta, lät oss

Nu slog kloc-kan fy - ra,
 grö-na trän och på-lar.

36

t1/t2

b1/b2

vi-ken, med dess ko-jor och kas-tell, bran-ta berg och di-ken. Un-der små kol-svar-ta tak
 un-na vat-tu-kö-rarn med sin häst väl-va om sin tun-na; kär-let glitt-rar, hju-let går,

gnäg-gar, rädd för spi-ken.
 sjung-a de som kun-na.

43

t1/t2

b1/b2

gnäl-la pum-par, eld och brak, häs-ten sträck-er fo-ten spak, rädd för spi-ken.
 sprun-det spru-tar, häs-ten slår. Om den prakt för ö-gat står sjung - a kun-na.

gnäg-gar, rädd för spi-ken.
 sjung-a de som kun-na.